

Publicerad 2015-12-05 16:46 av lillstrumpa

I den djupaste och mörkaste skog

I den djupaste och mörkaste skog
ett lugn som smeker själen

Existerar man ens när man uppslukas av träd och grenar

Det är här som jag andas

Det är här som jag blir fri

Ingen vet att jag är lycklig nu

Fri från omvärldens skrik och plågor
stress och uppmålade ideal

Jag känner en inre frid och lägger mig i mossan

Här kan jag dö i ro

Ingen kan slita mig härifrån

Det är jag och den vackra skogen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lillstrumpa med Poeter.se id #7092 innehar upphovsrätten